

Serviciul Soluționare Contestații 2

DECIZIE nr. 1633 / 28.10.2021

privind soluționarea contestației formulate de

Societatea ..... SRL ,

înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR ...../12.05.2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către A.J.F.P. Arad-Inspecție Fiscală cu adresa nr. ARG_AIF ...../04.05.2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR ...../12.05.2021, asupra contestației formulate de **Societatea ..... SRL**, cu sediul social în ....., având CIF nr. ...., înregistrată la ORNC sub nr. ...., cod CAEN 8010 "Activități de protecție și gardă", contestație înregistrată la A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF ...../29.04.2021 și la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR ...../12.05.2021.

Petenta **Societatea ..... SRL** formulează contestație împotriva **Deciziei de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, solicitând anularea parțială a acesteia.

Referitor la suma contestată, se rețin următoarele:

Din cuprinsul contestației formulate rezultă că, petenta înțelege să conteste parțial **Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, respectiv din totalul sumei de ..... lei stabilită prin decizia de impunere contestată, petenta înțelege să conteste "*obligații fiscale principale de natura impozitului pe profit și TVA în sumă totală de X lei, constând în:*

- *debit impozit pe profit în sumă de Y lei;*
- *debit TVA în sumă de Z lei."*

Deși prin însumarea impozitului pe profit în sumă de Y lei și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, aferenta capetelor de cerere indicate în cuprinsul contestației ca fiind contestate, acestea totalizează **X2 lei**.

În fapt, prin Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei suma totală de ..... lei, din care impozit pe profit în sumă de Y lei și TVA în sumă de Z lei, în sumă totală de X2 lei.

Rezultă astfel o diferență de X3 lei între suma înscrisă de petentă în contestația formulată în cuantum de X lei și suma de X2 lei stabilită prin Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad.

În drept, art.268 alin.(1) și alin. (2) și art. 269 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare, precizează:

“Art.268 -(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

„Art.269 -(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

De asemenea art.276 din Codul de procedura fiscală, republicată, prevede:

“(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

În speță, sunt aplicabile și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, care la pct. 11.1. prevad:

“Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat.”

Fata de cele prezentate mai sus, în condițiile în care, prin **Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei impozit pe profit și TVA în suma totală de X2 lei, rezulta că, pentru diferența în suma de X3 lei contestația formulată urmează a fi **respinsă ca fără obiect**. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, urmând a se investi, cu soluționarea contestației formulată de **Societatea ..... SRL**, pentru suma de X2 lei, reprezentând: impozit pe profit în sumă de Y lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, stabilită în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad.

Contestația a fost semnată de dl. ...., în calitate de administrator, aceasta purtând semnătura și ștampila societății așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, respectiv data de 22.03.2021, sub semnătură d-nei .... în calitate de împuternicit, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta ..... SRL contestă parțial Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, solicitând anularea parțială a acesteia, pentru următoarele motive:

În cuprinsul contestației petenta redă constatările organelor de inspecție fiscală în ceea ce privește obligațiile fiscale principale de natura impozitului pe profit în sumă de **Y lei** și TVA în sumă de **Z lei**, contestate.

Sintetizând, petenta arată că motivele invocate de organele de inspecție fiscală pentru a refuza dreptul de deducere a cheltuielilor, respectiv a TVA, au fost:

- în cazul SC E SRL inspectorii fiscali au considerat achizițiile de electrice nedeductibile la calculul profitului impozabil deoarece nu sunt aferente obținerii de venituri, apreciind că din documentele întocmite și înregistrate de către societate nu rezultă necesitatea acestor achiziții;
- în cazul SC C SRL motivul invocat este că societatea este dizolvată cu radiere din data de 11.01.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare;
- în cazul L IF motivul invocat constă în Adresa emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad seria ARG-AIF nr. ..../09.09.2020, întrucât proveniența mărfii la revânzător este incertă, iar firma emitentă este cercetată penal de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad;
- în cazul SC T SRL motivul invocat este că societatea este dizolvată cu radiere din data de 02.07.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare,

în baza prevederilor legale ale art. 21, alin.(1) din Legea 571/2003 cu completările și modificările ulterioare, art. 25, alin.(1), art. 11 din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal cu completările și modificările ulterioare, art. 6 alin. (1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 145, alin.(2), lit. a) din Legea 571/2003 cu completările și modificările ulterioare, art. 297, alin.(4), lit. a) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare.

Petenta invocă prevederile Legii 227/2015 privind Codul fiscal, respectiv: art 3 alin. a) și b) privind Principiile fiscalității, și art. 297 alin (8), pe care le citează în cuprinsul contestației.

Ori, în opinia petentei, întocmai aceste prevederi au fost complet ignorate de către organele de inspecție fiscală. Scopul aplicării unitare și întocmai a prevederilor legale, constă în verificarea și stabilirea cu bună credință a potențialelor diferențe a bazelor de impozitare, nicidecum prin aplicarea unor deducții sau considerente strict

subiective care să conducă la stabilirea de obligații fiscale suplimentare lipsite de temei legal.

Aceasta practică promovată de organele de inspecție fiscală de a respinge dreptul de deducere a TVA (și implicit a cheltuielilor de achiziție, ambele formând corpul comun al facturii) pe motiv că unii furnizori/prestatori din amonte au săvârșit anumite nereguli a fost tranșată de Curtea Europeană de Justiție prin, probabil, una dintre cele mai clare și importante judecări pe acest subiect - Ordonanța C-610/19 din 3 septembrie 2020, într-un demers inițiat de compania maghiară Vikingo Fovallalkoza Kft.

Prin această decizie s-a stabilit că nu mai poate fi considerat întemeiat un astfel de refuz al dreptului de deducere dacă nu s-a stabilit, corespunzător cerințelor legale, că persoana impozabilă a participat în mod activ la o fraudă sau că aceste operațiuni erau implicate într-o fraudă săvârșită. Potrivit noii decizii a Curții, până nu se stabilește natura penală a operațiunilor în cauză de către organele abilitate (inclusiv până la o hotărâre definitivă în materie penală), nu s-ar putea respinge dreptul de deducere a TVA doar dacă sunt indicii/deduceri cu privire la existența unei fraude.

Până la acest moment, potrivit principiului statuat de jurisprudența europeană de TVA (de altfel preluat și în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 297, alin. 8), dreptul de deducere putea fi anulat doar dacă persoana impozabilă „știa sau ar fi trebuit să știe” că operațiunea respectivă era implicată într-o fraudă.

Petenta invocă în cuprinsul contestației **Cauza C-430/19 a Curții de Justiție a Uniunii Europene**, motivând următoarele:

Prin **Încheierea din 15.05.2019** dispusă de Tribunalul Cluj în dosarul nr. ..../117/2018, când pentru aceleași motive reținute ca și în sarcina societății ..... SRL, instanța a admis acțiunea formulată de reclamant și a sesizat totodată Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-430/19. Petenta arată că Instanța de trimitere a plecat atât de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și de la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Astfel, **în afacerea Business Support Center c. Bulgaria instanța de la Strasbourg** a arătat că atunci când organul fiscal descoperă că un furnizor nu își îndeplinește obligațiile fiscale de colectare și plată a TVA, **trebuie ca inițiativa organului de control fiscal să vizeze recuperarea TVA de la furnizor, iar nu anularea (refuzul) dreptului de deducere a TVA**. Concluzii similare au fost exprimate de către instanța de la Strasbourg și în afacerea Bulves AD c. Bulgari.

În dreptul fiscal român **impozitul pe profit și TVA sunt tratate în mod cu totul identic**, chiar dacă din punct de vedere al dreptului european se face o distincție impozite armonizate (TVA - impozit indirect) / nearmonizate (impozit pe profit - impozit direct). Instanța de trimitere apreciază că în litigiul național, pentru a se evita o situație discriminatorie, având în vedere că este vorba despre aceeași stare și că această stare de fapt este apreciată cu exact aceleași argumente juridice și mijloace de probă atât din punct de vedere al impozitului pe profit, cât și al TVA, sunt pe deplin aplicabile cele și în materie de impozit pe profit, cele reținute în jurisprudența Curții în materie de TVA, cât și faptul că judecătorul național are nevoie de asistența Curții în interpretarea problemelor de drept incidente speței.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene a pronunțat în data de 4 iunie 2020, hotărârea în cauza C-430/19, C.F. - cerere de decizie preliminară adresată în temeiul articolului 267 TFUE, de Tribunalul Cluj, cu privire la interpretarea: principiului

general de drept UE al respectării dreptului la apărare; principiilor care guvernează aplicarea de către statele membre a regimului comun al taxei pe valoarea adăugată.

Prin urmare, Curtea a statuat că principiile care guvernează aplicarea de către statele membre a regimului comun al TVA, în special **cel al neutralității fiscale și cel al securității juridice**, trebuie interpretate în sensul că **se opun ca, în prezența unor simple bănuieli nesustținute cu dovezi ale administrației fiscale** naționale cu privire la realizarea efectivă a operațiunilor economice care au stat la baza emiterii unei facturi fiscale, persoanei impozabile destinatară a acestei facturi să i se refuze dreptul de deducere a TVA, dacă nu este în măsură să furnizeze, în afara facturii menționate, alte elemente care să probeze realitatea operațiunilor economice realizate.

Referitor la achizițiile efectuate de societatea ..... SRL de la societățile pentru care i-a fost refuzat dreptul de deducere al cheltuielilor și respectiv al TVA, petenta arată următoarele:

- în cazul SC E SRL, o particularitate a contractelor de prestări servicii încheiate de societatea ..... SRL cu partenerii acesteia, printre care Spitalul Clinic Județean de Urgență Arad, Asocieria ..... România, Spitalul de Psihiatrie ....., constă în asumarea și suportarea de către prestator a posibilelor daune materiale a obiectivelor păzite, ca urmare a vinovăției/neatenției agenților. Având în vedere specificul obiectivelor de pază (spitale, drumuri și autostrăzi în și post construcție), precum și tipologia angajaților, a muncitorilor, respectiv a persoanelor care au avut acces pe șantiere sau utilizat acele obiective supuse pazei, pe parcursul derulării contractelor s-au produs daune materiale suportate de prestator conform condițiilor contractuale.

A spune că încheierea acestor contracte de prestări servicii cu partenerii comerciali mai sus amintiți, cu respectarea clauzelor contractuale, nu concură la obținerea de venituri, în opinia petentei este o afirmație lipsită de orice raționament economic al organelor de inspecție fiscală.

- cu societățile C SRL și T SRL au fost încheiate contracte de prestări pentru punerea la dispoziție de personal în vederea îndeplinirii obligațiilor contractuale de către ..... SRL față de partenerii comerciali ai acesteia, sens în care au fost contractate servicii de agent de munca temporară, conform legislației în vigoare, decontarea facturilor emise de furnizori efectuându-se prin transfer bancar, pentru a se asigura transparența operațiunilor.

Faptul că la data începerii inspecției fiscale la ..... SRL, unii dintre furnizori și-au încetat activitatea, fiind radiati conform prevederilor legale, neexistând dubii cu privire la motivele care au stat la baza deciziei de radiere, în opinia petentei nu reprezintă un motiv legal de respingere a caracterului de deductibilitate a achizițiilor provenite de la acești furnizori, prevederile Codului fiscal neimpunând acest lucru, cum eronat au aplicat inspectorii fiscali;

- în cazul L IF societatea a efectuat achiziții de piese auto, necesare întreținerii parcului auto pe care îl gestionează, aferent unui număr de aproximativ 30 mijloace auto, societatea având încheiate contracte cu diverși beneficiari ai căror obiective supuse pazei sunt situate atât în interiorul județului Arad, cât și în afara acestuia. O astfel de activitate, implică un consum și o uzură fizică specifică a mijloacelor auto, astfel că pentru a asigura securitatea în muncă a angajaților, a unui climat propice, de siguranță pe parcursul deplasării și desfășurării activității de către angajații societății la obiectivele supuse pazei, este în permanentă nevoie ca mijloacele de transport auto să fie în stare bună de funcționare, ceea ce a condus la

achiziționarea de piese auto de schimb necesare întreținerii mijloacelor auto. **Refuzarea recunoașterii dreptului de deducere** a cheltuielilor și a TVA de către organele de inspecție fiscală, nu este fundamentată pe vreo prevedere legală, ci exclusiv pe un raționament subiectiv lipsit de temei legal.

Petenta invocă principiile care guvernează aplicarea unitară a legislației fiscale din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

➤ **principiul legalității în administrarea impozitelor și taxelor**, potrivit căruia procedura fiscală se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii, organul fiscal având obligația de a asigura respectarea dispozițiilor legale privind realizarea drepturilor și obligațiilor contribuabilului sau a altor persoane implicate în procedură;

➤ **principiul rezonabilității și echității**, conform căruia în cazul în care organul fiscal are un drept de apreciere și își exercită acest drept, utilizarea lui nu poate fi discreționară, ci acesta trebuie să acționeze echilibrat, asigurând o justă proporție între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia;

➤ **exercitarea dreptului de apreciere**, regulă care stabilește că organul fiscal trebuie să ia în considerare și opinia emisă respectivului contribuabil de organul fiscal competent în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească printr-o hotărâre definitivă, dacă există astfel de documente emise anterior pentru situații de fapt similare la același contribuabil. Astfel, această nouă regulă a fost condusă spre o asemenea abordare care să asigure protecția contribuabilului față de inconsecvența opiniilor exprimate de diferite structuri ale administrației fiscale, în legătură cu interpretarea legilor fiscale.

Atât practica fiscală, cât și cea judiciară, l-au determinat pe legiuitor (Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 297, alin. 8) să reglementeze anumite principii de aplicare a legislației fiscale, respectiv **de interpretare a legislației fiscale**, cum este principiul "*in dubio contra fiscum*" (în caz de dubiu cu privire la norma fiscală, interpretarea se face în favoarea contribuabilului), prin care contribuabilul este protejat contra unei aplicări abuzive a legii de către organul fiscal și este de natură a reduce conflictele între administrația fiscală și contribuabil.

Prin acest mecanism, s-a urmărit armonizarea legislației naționale cu obiectivul primordial propus de art. 13B(c) din Directiva 112, potrivit căruia în aplicarea unitară a legislației cu privire la TVA **se va urmări evitarea dublei impuneri** care este contrară **principiului neutralității fiscale**, inerent sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată.

Pentru toate aceste motive, petenta solicită anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice.

În probațiune, petenta depune următoarele înscrisuri în fotocopie:

- Anexa nr. 1 - Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR ...../16.03.2021
- Anexa nr.2 - Decizia de impunere nr. F- AR ...../16.03.2021 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice
- Anexa nr. 3 - Hotărârea CJUE în cauza C-610/19

- Anexa nr. 4 - Încheierea din 15.05.2019 dispusă de Tribunalul Cluj în dosarul nr. .... /117/2018

- Anexa nr. 5 - Hotărârea CJUE în cauza C-430/20

- Anexa nr. 6 - Fișele de cont ale furnizorilor, care atestă decontarea banțară a obligațiilor contractuale.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-AR ..... /16.03.2021 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR ..... /16.03.2021, încheiată la Societatea ..... SRL, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad au constatat deficiente care au condus la modificarea bazei de impunere și au determinat diferențe suplimentare stabilind în sarcina petentei suma totală de ..... lei, din care petenta înțelege să conteste doar impozitul pe profit în sumă de **Y lei** și TVA în sumă de **Z lei**.

Pe cale de consecință, ne vom referi în continuare doar la constatările inspecției fiscale ce au determinat stabilirea în sarcina petentei a sumei ce face obiectul prezentei contestații, respectiv suma totală de **X2 lei**, reprezentând: impozit pe profit **Y lei** și **Z lei** taxă pe valoarea adăugată.

➔ **IMPOZITUL PE PROFIT:**

Perioada verificată: 01.04.2015 - 31.12.2019

1. În perioada 2015-2019 petenta a achiziționat de la **Societatea E SRL** materii prime constând în: plafoniere, doze electrice, candelabre, tuburi electrice, dulii ceramice, rame decorative, colaci pentru instalare curent electric, etc, contravaloarea facturilor emise de SC E SRL pe care le-a înregistrat în evidența contabilă a societății în contul 3028 "materiale consumabile" și scoase din gestiune prin contul 6028 "cheltuieli cu materialele".

Având în vedere obiectul de activitate al societății de "paza și protecție", organele de inspecție fiscală au considerat achizițiile de electrice nedeductibile la calculul profitului impozabil deoarece nu sunt aferente obținerii de venituri.

Din documentele întocmite și înregistrate de către societatea nu rezulta necesitatea acestora pentru materiale electrice și decorative în activitatea desfășurată.

Suma totală aferentă facturilor emise de SC E SRL în perioada 2015 - 2019 este în suma totală de ..... lei, astfel:

Anul 2015 - ..... lei

Anul 2016 - ..... lei

Anul 2017 - ..... lei

Anul 2018 - ..... lei

Anul 2019 - ..... lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că suma totală de ..... lei este nedeductibilă la calculul profitului în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu completările și modificările ulterioare, și respectiv art. 25 alin. (1) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal.

2. Organele de inspecție fiscală au analizat componenta cheltuielilor constatând în ceea ce privește relațiile petentei cu **SC C SRL** următoarele:

În anii 2017 - 2018, petenta a înregistrat prestări de servicii în contul 628 „cheltuieli cu servicii prestate”, organele de inspecție fiscală constatând ca societatea înregistrează achiziții de „servicii agent de munca temporară” de la SC C SRL, astfel:

- pentru anul 2017 în baza Facturii nr...../31.10.2017 în valoare de .... lei și a Facturii nr...../30.11.2017 în valoare de ..... lei. Valoarea totală facturată de către SC C SRL în valoare totală de ..... lei.

- pentru anul 2018 în baza Facturii nr...../10.01.2018 în valoare de ..... lei, a Facturii nr...../07.02.2018 în valoare de ..... lei și Factura nr...../15.03.2018 în valoare de ..... lei. Valoarea totală facturată de către SC C SRL în anul 2018 este în suma totală de ..... lei.

Din analiza efectuată în baza de date ANAF s-a constatat ca SC C SRL este înființată în data de 17.08.2017, nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA. Organele de inspecție fiscală au apreciat că doar din facturile emise către SC ..... SRL, depășesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin.(1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare, respectiv 220.000 lei.

Deasemenea, societatea a depus un singur bilanț contabil la 31.12.2017, societatea declară o cifră de afaceri de ..... lei cu un impozit pe veniturile microintreprinderilor de ..... lei, de unde rezultă ca facturile emise în anul 2017 în suma de ..... lei, nu au fost declarate de către S.C. C S.R.L.

În anul 2018 nu a depus nici bilanț semestrial și nici bilanț anual.

S.C. C SRL este dizolvată cu radiere din data de 11.01.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare.

S.C. C SRL este dizolvată cu radiere din data de 11.01.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat suma de ..... lei aferentă anului 2017 și suma de ..... lei aferentă anului 2018 ca fiind nedeductibile din punct de vedere fiscal.

3. În perioada 2017-2018 petenta SC ..... SRL a efectuat achiziții de la L IF reprezentând contravaloare piese auto a căror proveniență la firma emitentă este incertă conform Adresei emise de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad seria ARG - AIF nr. .... /09.09.2020.

Contravaloarea facturilor emise de L Î.F. către Societatea ..... SRL, și înregistrate în conturile de cheltuieli, respectiv 6014 ”cheltuieli cu piesele de schimb”, și contul 6028 „cheltuieli cu alte materiale consumabile”, sunt:

- în anul 2017: baza impozabilă ..... lei, TVA ..... lei;

- în anul 2018: baza impozabilă ..... lei, TVA ..... lei.

Având în vedere ca nu a putut fi dovedită proveniența pieselor auto de la L Î.F., iar SC ..... SRL nu a făcut dovada necesității acestora cu situații de lucrări,

deveze de reparatii, etc., organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are drept de deducere la determinarea masei profitului impozabil reprezentând totalul cheltuielilor înregistrate în relația cu L IF reprezentând cheltuieli cu piese auto a căror proveniența este incertă la firma emitenta, cercetata penal de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, pentru impozit pe profit în sumă de ..... lei (..... lei + ... lei), conform prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare.

4. Organele de inspecție fiscală au analizat componenta cheltuielilor constatând în ceea ce privește relațiile petentei cu SC T SRL următoarele:

Organele de inspecție fiscală au constatat ca societatea înregistrează achiziții de „servicii agent de munca temporara de la SC T SRL în baza Facturii nr..../03.10.2018 în valoare de ..... lei, a Facturii nr..../04.10.2018 în valoare de ..... lei și Factura nr...../05.10.2018 în valoare de ..... lei.

Valoarea totală facturată de către SC T SRL în anul 2018 este în suma totală de ..... lei.

Din analiza efectuată în baza de date ANAF s-a constatat ca SC T SRL este înființată în data de 28.11.2017, nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA deși doar din facturile emise către SC ..... SRL, depășesc plafonul de scutire prevăzut la art.310 alin.(1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare respectiv 220.000 lei.

Deasemenea societatea nu a depus un bilanț contabil la 31.12.2018, nici bilanț semestrial și nici bilanț anual.

S.C. T SRL este dizolvată cu radiere din data de 02.07.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat suma de ..... lei, ca fiind nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

IMPOZIT PE PROFIT STABILIT SUPLIMENTAR:

- an 2016 = ... lei
- an 2017 = ... lei
- an 2018 = ... lei
- an 2019 = ... lei

Total: Y lei

➔ TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ:

Perioada verificată: 07.01.2015 - 31.08.2020.

Având în vedere cele constatate la capitolul impozit pe profit, s-a stabilit diferențe de TVA pentru care nu s-a acordat drept de deducere în sumă totală de Z lei, astfel:

1. În perioada 2015-2020 petenta a achiziționat de la **Societatea E SRL** materii prime electrice constând în: plafoniere, doze electrice, candelabre, tuburi electrice, dulii ceramice, rame decorative, colaci pentru instalare curent electric, etc,

contravaloarea facturilor emise de SC E SRL pe care le-a înregistrat în evidenta contabilă a societății în contul 3028 "materiale consumabile" și s-a dedus taxa pe valoarea adăugată în contul 4426 "TVA deductibilă".

Având în vedere obiectul de activitate al societății de "paza și protecție", organele de inspecție fiscală au considerat achizițiile de electrice nedeductibile la calculul profitului impozabil deoarece nu sunt aferente obținerii de venituri.

Din documentele întocmite și înregistrate de către societatea nu rezultă necesitatea acestora pentru materiale electrice și decorative în activitatea desfășurată.

Suma totală a TVA aferentă facturilor emise de SC E SRL în perioada 2015 - 2020 este în suma totală de ..... lei, astfel:

Anul 2015 - ..... lei

Anul 2016 - ..... lei

Anul 2017 - ..... lei

Anul 2018 - ..... lei

Anul 2019 - ..... lei

Anul 2020 - ..... lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat că suma totală de ..... lei este nedeductibilă în conformitate cu prevederile art. 145 alin.(2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu completările și modificările ulterioare, și respectiv art. 297 alin.(4) lit. a) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal.

2. În perioada 2017-2018 petenta SC ..... SRL a efectuat achiziții de la L IF reprezentând contravaloare piese auto a căror proveniență la firma emitentă este incertă conform Adresei emisa de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad seria ARG - AIF nr. .... /09.09.2020.

Contravaloarea facturilor emise de L Î.F. către Societatea ..... SRL, și înregistrate în conturile de cheltuieli, respectiv 6014 "cheltuieli cu piesele de schimb", contul 6028 „cheltuieli cu alte materiale consumabile” și cu TVA în sumă totală de ..... lei sunt:

- în anul 2017: baza impozabilă ..... lei, TVA ..... lei;

- în anul 2018: baza impozabilă ..... lei, TVA ..... lei.

Având în vedere că nu a putut fi dovedită proveniența pieselor auto de la L Î.F., iar SC ..... SRL nu a făcut dovada necesității acestora cu situații de lucrări, devize de reparații, etc., organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are dreptul de a deduce TVA în sumă totală de ..... lei (..... lei + ... lei), reprezentând achiziții de piese auto a căror proveniență este incertă la firma emitentă, cercetată penal de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, conform prevederilor art. 297 alin. (4) lit.a) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal.

Astfel, TVA stabilită suplimentar în sarcina ..... SRL este în suma totală de Z lei (..... + ... + ... + ... + ... + ...).

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la impozit pe profit în sumă de ..... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei aferentă relației petentei cu L IF, contestate, cauza supusă soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care aceasta depinde de existența unui drept care face obiectul unei alte judecăți, având în vedere că L Î.F. este cercetată penal în dosarul penal nr. ..../P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, ca urmare a Sesizării penale nr. ARG - AIF ...../09.09.2020 transmisă de A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în perioada 2017-2018 petenta SC ..... SRL a efectuat achiziții de la L IF reprezentând contravaloare piese auto a căror proveniența la firma emitenta este incertă conform Adresei emisa de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad seria ARG - AIF nr. ..../09.09.2020.

Contravaloarea facturilor emise de L Î.F. către Societatea ..... SRL, și înregistrate în conturile de cheltuieli, respectiv 6014 "cheltuieli cu piesele de schimb,, și contul 6028 „cheltuieli cu alte materiale consumabile”, sunt:

- în anul 2017: baza impozabilă ..... lei, TVA ..... lei;
- în anul 2018: baza impozabilă ..... lei, TVA ..... lei.

Având în vedere ca nu a putu fi dovedita proveniența pieselor auto de la L Î.F., iar SC ..... SRL nu a făcut dovada necesității acestora cu situații de lucrări, devize de reparatii, etc., organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are drept de deducere la determinarea masei profitului impozabil reprezentând totalul cheltuielilor înregistrate în relația cu L IF reprezentând cheltuieli cu piese auto a căror proveniența este incertă la firma emitenta, cercetată penal de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad, pentru cheltuielile în sumă de ..... lei (..... lei + ... lei) reprezentând impozit pe profit în sumă de ..... lei și nici nu are dreptul de a deduce TVA în sumă totală de ..... lei (..... lei + ... lei), conform prevederilor art. 25 alin. (1) și art. 297 alin.(4) lit.a) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se constată că, furnizorul petentei, L Întreprindere Familiară, a făcut obiectul unei inspecții fiscale, urmare căreia organele de inspecție fiscală au avut suspiciuni în legătură cu documentele și informațiile prezentate de contribuabil, în sensul în care acestea nu ar reflecta operațiuni reale, sau ar fi avut loc doar o derulare artificială a tranzacțiilor prin crearea unui circuit scriptic al respectivelor documente golite de conținut economic; drept urmare au întocmit Sesizarea penală nr. ARG_AIF ...../09.09.2020, în legătură cu operațiunile desfășurate de IF L, în perioada 01.01.2015 - 31.12.2018, persoană răspunzătoare putând fi dl. L, persoana care a coordonat toate activitățile în cadrul IF, fiind inserată însă și propunerea de extindere a cercetărilor pentru a se identifica toate persoanele implicate în aspectele de evaziune fiscală ce au avut drept

consecință prejudicierea bugetului de stat, faptele săvârșite ce fac obiectul dosarului penal nr. ..../P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

Astfel, rezultă că pentru societățile partenere, printre care și petenta ..... SRL, s-ar fi putut crea premisele înregistrării unor achiziții fictive în scopul diminuării impozitului pe profit și a TVA de plată la Bugetul General Consolidat al Statului, posibil cu concursul entității L întreprindere Familială, respectiv a reprezentantului său legal, în sensul în care acestea nu reflectă operațiuni reale sau a avut loc doar o derulare artificială a tranzacțiilor prin crearea unui circuit scriptic al respectivelor documente golite de conținut economic.

Mai mult, se reține că dl. L este și angajatul petentei ..... SRL, fapt care duce la concluzia ca se cunoștea situația IF L.

Se constată astfel că între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR ...../16.03.2021, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021 emise în sarcina petentei ..... SRL, contestată, și stabilirea caracterului infrațional al faptelor săvârșite de L IF care fac obiectul dosarului penal nr. ..../P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad ar putea exista o strânsă interdependență de care să depindă soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că în speță, prin operațiunile înregistrate dintre petenta Societatea ..... SRL și L Î.F., au fost generate o serie de înregistrări contabile care ar putea presupune o situație artificială cu scopul sustragerii de la plata unor obligații fiscale legal datorate atât de societate, cât și de partenerii săi de afaceri. Astfel, înregistrările în evidența contabilă a societății verificate ar putea avea drept consecință diminuarea la plată a obligațiilor fiscale referitoare la taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit.

În drept, art.277 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

(...)

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei și așa cum s-a prezentat detaliat la situația de fapt, organul de soluționare a contestației reține faptul ca organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta Societatea ..... SRL nu are drept de deducere la determinarea masei profitului impozabil reprezentând totalul cheltuielilor înregistrate în relația cu L IF constând în cheltuieli cu piese auto în sumă totală de ..... lei (..... lei + ... lei) pentru impozit pe profit în sumă de ..... lei și nici nu are dreptul de a deduce TVA în sumă totală de ..... lei (..... lei + ... lei), conform prevederilor art. 25 alin. (1) și art. 297 alin.(4) lit.a) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare, pe motivul că proveniența pieselor auto este

incerta la furnizorul petentei L IF, fiind cercetata penal de Parchetul de pe lângă Tribunalul Arad.

În legătură cu documentele și informațiile prezentate de L Întreprindere Familială, organele de inspecție fiscală au avut suspiciuni, în sensul în care acestea nu ar reflecta operațiuni reale, sau a avut loc doar o derulare artificială a tranzacțiilor prin crearea unui circuit scriptic al respectivelor documente golete de conținut economic, fiind întocmită Sesizarea penală nr. ARG_AIF ...../09.09.2020, în legătură cu operațiunile desfășurate de L IF, în perioada 01.01.2015 - 31.12.2018, persoană răspunzătoare putând fi dl. L, persoana care a coordonat toate activitățile în cadrul IF, faptele săvârșite de L IF facând obiectul dosarului penal nr. ....P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.

Potrivit doctrinei, se reține că instituția suspendării este deosebit de utilă pentru realizarea unei optime administrări a justiției, fiind menită să preîntâmpine pronunțarea unor hotărâri greșite sau contradictorii. În speță reiese cu limpezime faptul că soluția care s-ar da în instanță în procesul privind nr. ....P/2020 aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, asupra prejudiciului creat de L IF în relația cu partenerii săi, este de natură a influența în mod decisiv soluționarea contestației privind Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021 având drept obiect **impozit pe profit în sumă de ..... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei aferentă relației petentei cu L IF.**

Întrucât rezultă că pentru societățile partenerie ale L IF, printre care și societatea petentă ..... SRL, s-ar fi creat premisele înregistrării unor achiziții fictive în scopul diminuării impozitului pe profit și a TVA de plată la Bugetul General Consolidat al Statului, posibil cu concursul entității L întreprindere Familială, respectiv a reprezentantului său legal, în sensul în care acestea nu reflectă operațiuni reale sau a avut loc doar o derulare artificială a tranzacțiilor prin crearea unui circuit scriptic al respectivelor documente golete de conținut economic, faptele săvârșite de L IF facând obiectul dosarului penal nr. ....P/2020 aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, *urmează a se dispune suspendarea soluționării contestației administrative până la finalizarea definitivă a cauzei de către instanța de judecată în dosarul penal nr. ....P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad.*

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că soluționarea contestației cu privire la **impozit pe profit în sumă de ..... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei aferentă relației petentei cu L IF**, stabilită prin Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021, depinde în tot de soluționarea Dosarului penal nr. ....P/2020 aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad, dosar ce are ca obiect și operațiunile derulate de societatea petentă ..... SRL cu L IF, în ceea ce privește aceste sume constatate drept prejudiciu adus bugetului de stat.

Prin urmare, potrivit art.277 alin. (1) lit. b) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va suspenda soluționarea cauzei pentru impozit pe profit în sumă de ..... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei aferentă relației petentei cu L IF**, stabilită prin Decizia de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021, procedura administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, în temeiul art. 277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează: *“Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”*

2. Referitor la impozit pe profit aferent cheltuielilor în suma de ..... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei aferente tranzacțiilor derulate de petenta ..... SRL cu societatea E SRL, cauza supusa soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile la calculul masei profitului impozabil și nu au acordat petentei dreptul de deducere al TVA aferentă cheltuielilor cu achiziția de bunuri, în condițiile în care petenta nu a demonstrat ca au fost efectuate în beneficiul persoanei impozabile și în folosul operațiunilor sale taxabile, iar în susținerea contestației nu depune niciun document care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la starea de fapt contestată.

În fapt, în perioada 2015-2020 petenta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, respectiv achiziții de la Societatea E SRL constând în: plafoniere, doze electrice, candelabre, tuburi electrice, dulii ceramice, rame decorative, colaci pentru instalare curent electric, ștehere, întrerupătoare, etc.

Având în vedere obiectul de activitate al societății de “paza și protecție”, organele de inspecție fiscală au considerat achizițiile de electrice nedeductibile la calculul profitului impozabil deoarece nu sunt aferente obținerii de venituri.

Din documentele întocmite și înregistrate de către societate nu rezulta necesitatea acestora pentru materiale electrice și decorative în activitatea desfășurată.

Suma totală aferentă facturilor emise de SC E SRL este:

- în anul 2015 - ..... lei și TVA în suma de ..... lei.
- în anul 2016 - ..... lei și TVA în suma de ..... lei
- în anul 2017 - ..... lei și TVA în suma de ..... lei
- în anul 2018 - ..... lei și TVA în suma de ..... lei
- în anul 2019 - ..... lei și TVA în suma de ..... lei
- în anul 2020 - - TVA în sumă de ..... lei.

TOTAL: ..... lei și TVA în suma de ..... lei

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile în sumă de ..... lei nedeductibile la calculul masei profitului impozabil, în conformitate cu prevederile art. 21 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu completările și modificările ulterioare, și respectiv art. 25 alin.(1) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal, și au stabilit că petenta nu îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA în suma totală de ..... lei conform prevederilor art. 145 alin.(2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu completările și modificările ulterioare, și respectiv art. 297 alin.(4) lit. a) din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal.

Prin contestația formulată, petenta susține că o particularitate a contractelor de prestări servicii încheiate de societatea ..... SRL cu partenerii acesteia, printre care: Spitalul Clinic Județean de Urgență Arad, Asocieria ..... România, Spitalul de Psihiatrie ....., constă în asumarea și suportarea de către prestator a posibilelor daune materiale a obiectivelor păzite, ca urmare a vinovăției/neatenției agenților. Având în vedere specificul obiectivelor de pază (spitale, drumuri și autostrăzi în și post construcție), precum și tipologia angajaților, a muncitorilor, respectiv a persoanelor care au avut acces pe șantiere sau utilizat acele obiective supuse pazei,

pe parcursul derulării contractelor s-au produs dauna materiale suportate de prestator conform condițiilor contractuale, fără însă a depune vreun document cu care să demonstreze ca aceste cheltuieli au fost efectuate în beneficiul persoanei impozabile și în folosul operațiunilor sale taxabile.

În drept, în materia impozitului pe profit pentru anul 2015 sunt incidente prevederile art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 19 Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Aceleași prevederi se regăsesc începând cu 01.01.2016 stipulate la art. 19 (1), art.25, alin. (1) din Legea 227/2015 și anume:

“ART. 19 - Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. (...).”

“ART. 25 - Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.”

Potrivit acestor prevederi legale, sunt deductibile fiscal numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare

În materia taxei pe valoarea adăugată, pentru anul 2015 speței îi sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. 2 lit. a), art. 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării, potrivit cărora:

*“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:
a) operațiuni taxabile;”*

“ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, (...);”

Aceleași prevederi se regăsesc începând cu **01.01.2016** stipulate la art. 299 alin. (1) lit. a) și art. 297 alin. (1) lit. a) din Legea 227/2015 și anume

"ART. 299 - Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;"

"ART. 297 - Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;"

Față de prevederile legale de mai sus, se reține că persoana impozabilă, pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să îndeplinească în mod **cumulativ** condițiile prevăzute de lege, respectiv să **dețină o factură sau un alt document legal, iar achizițiile să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.**

Se reține că, pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și/sau servicii orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuie să facă dovada că acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile. Justificarea serviciilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat serviciile respective.

Pentru a putea beneficia de dreptul de deducere a TVA aferenta unei prestări de servicii este obligatorie dovedirea existentei unei legaturi directe între serviciile prestate și operațiunile impozabile ale entității juridice care contactează aceste servicii - în sensul că serviciile să fi fost efectuate în folosul acestor operațiuni - simpla dovedire a existentei unei prestări de servicii către o altă persoană impozabilă nefiind, în sine însăși, suficientă pentru a conferi dreptul de deducere a TVA aferenta plății făcute pentru respectivele servicii .

În speță, coroborând jurisprudența europeană cu legea specială care guvernează raporturile de drept fiscal - Codul de procedură fiscală, respectiv art. 55 și art. 73 din Noul Cod de procedura fiscală, rezultă că este obligația persoanei impozabile care solicită acordarea dreptului de deducere a TVA să prezinte dovezi obiective care să confirme utilizarea acestor bunuri în folosul operațiunilor sale taxabile.

În legătura cu posibilitatea exercitării dreptului de deducere al TVA învederam că, jurisprudența Curții Europene de Justiție, aplicabilă de la data aderării României la Uniunea Europeană, recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată. Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre). În acest sens,

legislația comunitara da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea TVA a achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), a condiției de fond esențiale, aceea ca achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **două condiții cumulative**, și anume: **achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile** și au la baza facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere. În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci să **demonstreze că bunurile facturate sunt achiziționate în folosul operațiunii taxabile respective, simpla prezentare a unor documente neputând asigura exercitarea dreptului de deducere de către contribuabili.**

Ca atare, orice achiziție care nu este destinată în scopul activităților economice taxabile pe care le poate desfășura o persoană juridică, nu se poate bucura de deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției respective, **persoana interesată având obligația să prezinte dovezi obiective din care să rezulte că bunurile sunt destinate exclusiv activităților sale economice.**

În prezenta cauză, organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta nu poate diminua cu anumite cheltuieli masa profitului impozabil și nu îndeplinește condițiile exercitării a dreptului de deducere a TVA aferente achizițiilor înscrise în facturile emise de Societatea E SRL constând în: plafoniere, doze electrice, candelabre, tuburi electrice, dulii ceramice, rame decorative, colaci pentru instalare curent electric, ștehere, întrerupătoare, etc., pe motiv că petenta nu a justificat cu documente faptul că achizițiile respective au legătura cu activitatea economică desfășurată și au fost efectuate în scopul realizării obiectului principal de activitate al ..... SRL „*Activități de protecție și gardă*” și a utilizării acestora în folosul operațiunilor taxabile, așa cum stipulează dispozițiile legale în vigoare pe perioada verificată.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, nu rezultă unde au fost folosite aceste materiale și pentru a decora ce spații, societatea ..... SRL nu deține locații respectiv clădirii în proprietate. Mai mult valoarea acestora este foarte mare.

Prin contestația formulată, *referitor la achizițiile petentei de la Societatea E SRL constând în: plafoniere, doze electrice, candelabre, tuburi electrice, dulii ceramice, rame decorative, colaci pentru instalare curent electric, ștehere, întrerupătoare, etc.*, petenta susține că o particularitate a contractelor de prestări servicii încheiate de societatea ..... SRL cu partenerii acesteia, printre care Spitalul Clinic Județean de Urgență Arad, Asocieria ..... România, Spitalul de Psihiatrie ....., constă în asumarea și suportarea de către prestator a posibilelor daune materiale a obiectivelor păzite, ca urmare a vinovăției/neatenției agenților. Având în vedere specificul obiectivelor de pază (spitale, drumuri și autostrăzi în și post construcție), precum și tipologia angajaților, a muncitorilor, respectiv a persoanelor care au avut acces pe șantiere sau utilizat acele obiective supuse pazei, pe parcursul derulării

contractelor s-au produs dauna materiale suportate de prestator conform condițiilor contractuale.

Ori acest argument al petentei nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației, în condițiile în care aceasta nu a depus vreun document justificativ de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedura fiscală, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 276 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, care să demonstreze ca aceste cheltuieli au fost efectuate în beneficiul persoanei impozabile și în folosul operațiunilor sale taxabile și care să facă dovada celor afirmate, iar așa cum rezultă din analiza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR ...../16.03.2021, stabilirea obligațiilor fiscale s-a făcut în baza evidenței contabile a societății, precum și în baza documentelor prezentate de aceasta organelor de inspecție fiscală.

Fata de cele ce preced, argumentele petentei nu sunt în măsura să înlăture și să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, deoarece dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat și de, obligația petentei de a face dovada că bunurile în cauză sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, or simpla afirmație că achizițiile au fost utilizate pentru derularea curentă a activității societății referindu-se la o serie de amenajări și întrețineri curente nu este suficientă pentru a demonstra scopul achiziționării acestor bunuri și de a asigura exercitarea dreptului de deducere a TVA aferent.

Neexistând dovada că achizițiile de bunuri reprezentând: plafoniere, doze electrice, candelabre, tuburi electrice, dulii ceramice, rame decorative, colaci pentru instalare curent electric, ștehere, întrerupătoare, etc., au legătura cu activitatea economică desfășurată și au fost efectuate în scopul realizării obiectului principal de activitate al ..... SRL conform scopului declarat, acestea intrând în categoria cheltuielilor pentru sine și în aceasta situație petenta nu are dreptul să deducă cheltuiala și TVA.

Prin urmare, susținerile petentei nu sunt probate cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, petenta ignorând dispozițiile exprese ale art. 73 alin. 1 din Noul Cod de procedură fiscală *“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”*.

Simpla achiziție a unor bunuri de către o societate comercială **nu este suficientă pentru a demonstra ca acestea sunt în beneficiul societății și au scopul de a realiza operațiuni taxabile**, deoarece, într-o atare ipoteză, ar fi suficientă doar îndeplinirea condiției prevăzută de art. 146 din Codul fiscal (deținerea documentului justificativ) pentru ca o persoană impozabilă să-și poată deduce imediat, integral și nelimitat taxa aferentă achizițiilor, de vreme ce are prevăzut în obiectul de activitate desfășurarea de operațiuni taxabile din punct de vedere al TVA. Or, o asemenea ipoteză ar lipsi de orice efecte juridice dispozițiile art. 145 alin. (2) teza întâi din Codul fiscal, care condiționează în mod evident deductibilitatea taxei aferente achizițiilor de alocarea lor unor destinații precise, anume stabilite de lege, prin folosirea sintagmei **“daca acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni (...).”** Dimpotrivă, prin utilizarea acestei sintagme, legiuitorul a dorit să întărească **legătura directă și imediată care trebuie să existe între achiziții și utilizarea lor propriu-zisă, respectiv ca scopul acestor achiziții să fie subordonat utilizării în folosul operațiunilor impozabile pentru care legea prevede drept de deducere și în beneficiul persoanei impozabile.**

În acest sens este și jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr.398/16.02.2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat ca:

„(...) deținerea unei facturi fiscale care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 al.5 Cod fiscal nu dovedește decât îndeplinirea condițiilor de forma. Pentru verificarea condițiilor de fond privind realitatea datelor înscrise în factura sau destinația achiziției, autoritatea fiscală poate să ceară informații sau documente contabile suplimentare.(...)”

Ori, față de cele ce preced, se reține că, în condițiile în care petenta nu a înțeles, ca în susținerea contestației să depună vreun document justificativ/înscris care să justifice că achizițiile reprezentând diverse materiale electrice (plafoniere, doze electrice, candelabre, tuburi electrice, dulii ceramice, rame decorative, colaci pentru instalare curent electric, ștehere, întrerupătoare, etc.), susținute a fi utilizate pentru derularea curentă a activității societății, prin asumarea și suportarea de către prestator a posibilelor daune materiale a obiectivelor păzite, ca urmare a vinovăției/neatenției agenților, având în vedere specificul obiectivelor de pază (spitale, drumuri și autostrăzi în și post construcție), precum și tipologia angajaților, a muncitorilor, respectiv a persoanelor care au avut acces pe șantier sau utilizat acele obiective supuse pazei, pe parcursul derulării contractelor s-au produs dauna materiale suportate de prestator conform condițiilor contractuale, sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile fiind efectuate în legătura cu activitatea economică desfășurată, și prin care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație de fapt contrară față de cea constatată de acestea, pentru acest capăt de cerere contestația *nu este întemeiată*.

În consecință, în speță se va face aplicațiunea prevederilor art.279 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu cele ale pct.11.1 lit.a din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de ..... SRL, pentru capătul de cerere privind impozitul pe profit în sumă de ..... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei.

Referitor la impozitul pe profit aferent tranzacțiilor derulate de petenta ..... SRL cu societățile C SRL și T SRL, cauza supusa soluționării este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile la calculul masei profitului impozabil, în condițiile în care petenta nu a demonstrat ca aceste servicii au fost efectuate în beneficiul persoanei impozabile, iar în susținerea contestației nu depune niciun document care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la starea de fapt contestată.

1. În ceea ce privește relațiile petentei cu societatea C SRL:

În fapt, în anii 2017 - 2018, petenta a înregistrat în evidența sa contabilă achiziții constând în „servicii agent de munca temporară” de la SC C SRL, astfel:

- **pentru anul 2017** în baza Facturii nr...../31.10.2017 în valoare de .... lei și a Facturii nr...../30.11.2017 în valoare de ..... lei. Valoarea totală facturată de către SC C SRL în valoare totală de ..... lei.

- **pentru anul 2018** în baza Facturii nr...../10.01.2018 în valoare de ..... lei, a Facturii nr...../07.02.2018 în valoare de ..... lei și Factura nr...../15.03.2018 în valoare de ..... lei. Valoarea totală facturată de către SC C SRL în anul 2018 este în suma totală de ..... lei.

Din analiza efectuata în baza de date ANAF s-a constatat ca SC C SRL este înființata în data de 17.08.2017, nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA, deși doar din facturile emise către SC ..... SRL, depășesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin.(1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare, respectiv 220.000 lei.

Deasemenea, societatea a depus un singur bilanț contabil la 31.12.2017, societatea declara o cifra de afaceri de ..... lei cu un impozit pe veniturile microintreprinderilor de ..... lei, de unde rezulta ca facturile emise în anul 2017 în suma de ..... lei, nu au fost declarate de către S.C. C S.R.L.

In anul 2018 nu a depus nici bilanț semestrial și nici bilanț anual.

S.C. C SRL este dizolvata cu radiere din data de 11.01.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare.

S.C. C SRL este dizolvata cu radiere din data de 11.01.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat suma de ..... lei aferentă anului 2017 și suma de ..... lei aferentă anului 2018 ca fiind nedeductibila din punct de vedere fiscal.

2. În ceea ce privește relațiile petentei cu societatea T SRL:

În fapt, în anul 2018, petenta a înregistrat în evidența sa contabilă achiziții constând în „servicii agent de munca temporara” de la SC T SRL în baza Facturii nr..../03.10.2018 în valoare de ..... lei, a Facturii nr..../04.10.2018 în valoare de ..... lei și Factura nr...../05.10.2018 în valoare de ..... lei.

Valoarea totala facturata de către SC T SRL în anul 2018 este în suma totala de ..... lei.

Din analiza efectuata în baza de date ANAF s-a constatat ca SC T SRL este înființata în data de 28.11.2017, nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA deși doar din facturile emise către SC ..... SRL, depășesc plafonul de scutire prevăzut la art.310 alin.(1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare respectiv 220.000 lei.

Deasemenea societatea nu a depus un bilanț contabil la 31.12.2018, nici bilanț semestrial și nici bilanț anual.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. T SRL este dizolvata cu radiere din data de 02.07.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat suma de ..... lei, ca fiind nedeductibila din punct de vedere fiscal.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.19 alin.(1) și art.25 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„ART. 19 Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și

cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.”

iar în conformitate cu pct. 5 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) În aplicarea art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal, veniturile și cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte sume care, din punct de vedere fiscal, sunt elemente similare veniturilor și cheltuielilor.”

Astfel, se reține că rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar pentru calculul rezultatului fiscal (diferența între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile), veniturile și cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, se reține că potrivit art.25 din Codul fiscal:

“(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.”

Astfel, pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile, cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice a societății.

Prin urmare, din punct de vedere al impozitului pe profit, cheltuielile înregistrate în contabilitate conform reglementărilor contabile aplicabile sunt deductibile la determinarea rezultatului fiscal, potrivit principiilor generale din prevederile legale menționate mai sus.

De asemenea, conform art.6 alin.(1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare;

“Organul fiscal este îndreptat să aprecieze în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatările complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauza raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabilului plătitor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil /plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate

cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă ."

Art.6 din Legea 82/1991 republicată cu completările și modificările ulterioare:

"(1) Orice operațiune economico - financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate ,dobândind astfel calitatea de document justificativ .

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le - au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le - au înregistrat în contabilitate , după caz ."

Pct.2 din Ordinul nr. 2634/05.11.2015 cu modificările și completările ulterioare .

"Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare."

Art.11 din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal cu completările și modificările ulterioare:

"La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii ,autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reincadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității."

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

În ceea ce privește relațiile petentei cu societățile SC C SRL și SC T SRL petenta arată în cuprinsul contestației că au fost încheiate contracte de prestări pentru punerea la dispoziție de personal în vederea îndeplinirii obligațiilor contractuale de către ..... SRL față de partenerii comerciali ai acesteia, sens în care au fost contractate servicii de agent de muncă temporară, conform legislației în vigoare, decontarea facturilor emise de furnizori efectuându-se prin transfer bancar, pentru a se asigura transparența operațiunilor.

În opinia petentei, faptul că la data inspecției fiscale inițiate de organele fiscale la ..... SRL, unii dintre furnizori și-au încetat activitatea, fiind radiați conform prevederilor legale, neexistând dubii cu privire la motivele care au stat la baza deciziei de radiere, **nu reprezintă un motiv legal de respingere** a dreptului de deducere a achizițiilor de la acești furnizori, prevederile Codului fiscal neimpunând acest lucru, cum eronat au aplicat inspectorii fiscali.

Petenta a reținut că motivul invocat de organele de inspecție fiscale este că societățile C SRL și SC T SRL sunt dizolvate cu radiere din data de 11.01.2019, și respectiv data de 02.07.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un compartiment fiscal corelat cu legislația în vigoare.

În scopul soluționării contestației formulate de către Societatea ..... SRL, înregistrată la AJFP Arad - Inspecție Fiscală sub nr. ARG_AIF ...../29.04.2021 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nr. TMR_DGR ...../12.05.2021, împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR ...../16.03.2021, în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 276 alin. (1) și 2 din Legea nr.207/2015

privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu pct. 3.4.din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, având în vedere ca în virtutea principiului general de drept *Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, nu a fost identificata în cuprinsul deciziei contestate norma legala care determină stabilirea în sarcina petentei, în calitate de beneficiar al achizițiilor constând în „servicii agent de munca temporara” de la furnizorii SC C SRL și SC T SRL, a impozitului pe profit suplimentar rezultat din considerarea ca nedeductibile a cheltuielilor cu aceste prestări de servicii, ca o consecință a faptului că furnizorii emitenți ai facturilor "pe perioada în care au funcționat nu au avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare", cu adresa nr. .... /12.08.2021, înregistrată la A.J.F.P. Arad sub nr. ARG_REG ..... /23.08.2021, D.G.R.F.P. Timișoara i-a solicitat Activității de Inspecție Fiscală să completeze Referatul cu propuneri de soluționare a contestației având în vedere cele ce preced, precizand în mod expres norma legala care reglementează cele de mai sus, în condițiile în care starea de fapt constatată la petentă în legătură cu acești doi furnizori, în cuprinsul actelor contestate, nu a fost fundamentată cu niciun temei de drept.

În drept, art. 77 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 77

Termenul de soluționare a cererilor contribuabilului/plătitorului

(1) Cererile depuse de către contribuabil/plătitor la organul fiscal se soluționează de către acesta în termen de 45 de zile de la înregistrare.

(2) în situațiile în care, pentru soluționarea cererii, este necesară administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării probei și data obținerii acesteia, dar nu mai mult de:

a) două luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul/plătitorul solicitant;

b) 3 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități sau instituții publice ori de la terțe persoane din România;

c) 6 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități fiscale din alte state, potrivit legii.”

Având în vedere faptul că D.G.R.F.P. Timișoara a solicitat Activității de Inspecție Fiscală din cadrul AJFP Arad cele mai sus descrise, în scopul soluționării în condițiile legii a contestației formulate, în considerarea dispozițiilor art. 276 din Codul de procedură fiscală, termenul de soluționare al contestației formulate de petentă prelungindu-se până la data primirii informațiilor solicitate, conform dispozițiilor legale mai sus citate.

Activitatea de Inspecție Fiscală Arad a răspuns solicitării cu adresa nr. ARG_AIF ..... /ad/31.08.2021 înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR ..... /31.08.2021.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține că, din analiza efectuată de organele de inspecție fiscală în baza de date

ANAF, s-a constatat următoarele:

- SC C SRL este înființată în data de 17.08.2017, nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA, deși doar din facturile emise către SC ..... SRL, depășesc plafonul de scutire prevăzut la art.310,alin. (1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare respectiv 220.000 lei.

În bilanțul contabil la 31.12.2017 societatea declară o cifra de afaceri de ..... lei cu un impozit pe veniturile microintreprinderilor de ..... lei, de unde rezulta ca facturile emise de societatea C SRL, respectiv factura nr...../31.10.2017 în valoare de .... lei și Factura nr...../30.11.2017 în valoare de ..... lei, în valoare totala de ..... lei, nu au fost înregistrate în evidența contabilă și nu au fost declarate de către S.C. C S.R.L.

De asemenea, S.C. C SRL este dizolvată cu radiere din data de 11.01.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare .

Societatea C SRL nu a depus declarații, nu a calculat și nu a declarat operațiunile comerciale derulate cu SC ..... SRL.

Potrivit bazei de date ANAF, persoanele care pot utiliza Certificat digital sunt: doamna ..... și doamna ....., ambele persoane având certificat digital și pentru Societatea petentă ..... SRL.

Se reține astfel că, prin compartimentul de contabilitate a fost cunoscută situația societății SC C SRL.

- SC T SRL este înființată în data de 28.11.2017, nu a fost înregistrată ca plătitor de TVA, deși doar din facturile emise către SC ..... SRL, depășesc plafonul de scutire prevăzut la art.310 alin.(1) din Legea 227/2015 cu completările și modificările ulterioare respectiv 220.000 lei.

De asemenea societatea nu a depus un bilanț contabil la 31.12.2018, nici bilanț semestrial și nici bilanț anual.

Organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. T SRL este dizolvată cu radiere din data de 02.07.2019, dar pe perioada în care a funcționat nu a avut un comportament fiscal corelat cu legislația în vigoare.

În cazul SC T SRL, organele de inspecție fiscală au reținut că compartimentul de contabilitate este același, deci situația este cunoscută, nu au fost depuse declarații, bilanțuri contabile și nu au fost calculate, declarate și achitate impozite și taxe aferente pe perioada de funcționare respectiv 2017 - 2019 .

Astfel că, afirmația petentei, că la data inspecției fiscale la ..... SRL, unii dintre furnizori și-au încetat activitatea, fiind radiați conform prevederilor legale, neexistând dubii cu privire la motivele care au stat la baza deciziei de radiere, nu reprezintă un motiv legal de respingere a dreptului de deducere a achizițiilor de la acești furnizori, nu are suport legal, atâta vreme cât potrivit bazei de date ANAF, persoanele care pot utiliza Certificat digital atât pentru C SRL și T SRL, cât și pentru Societatea petentă ..... SRL sunt: doamna ..... și doamna ....., ambele persoane având certificat digital compartimentul de contabilitate fiind același, de unde rezultă că era cunoscut faptul că pentru aceste societăți nu au fost depuse

declaratii, bilanțuri contabile si nu au fost calculate, declarate si achitate impozite si taxe aferente pe perioada de funcționare repectiv 2017 - 2019.

În motivarea contestației, petenta SC ..... SRL a depus în fotocopie Fișele de cont ale furnizorilor săi societățile C SRL și T SRL care, în opinia sa, atestă decontarea bancară a obligațiilor contractuale (Anexa nr. 6).

Deși petenta arată în cuprinsul contestației că au fost încheiate contracte de prestări pentru punerea la dispoziție de personal în vederea îndeplinirii obligațiilor contractuale de către ..... SRL față de partenerii comerciali ai acesteia, sens în care au fost contractate servicii de agent de munca temporară, conform legislației în vigoare, decontarea facturilor emise de furnizori efectuându-se prin transfer bancar, pentru a se asigura transparența operațiunilor, depunând în acest sens fișele de cont ale furnizorilor C SRL și T SRL, se reține că nu au fost depuse alte documente din care să rezulte necesitatea și utilizarea efectivă a acestora sau orice documente prin care să demonstreze faptul că au fost înregistrate în conturile de cheltuieli ale societății legal și corect.

Prin urmare, organul de soluționare reține că simpla prezentare a unor fișe de cont ale furnizorilor C SRL și T SRL nu sunt în măsura să justifice cheltuielile cu serviciile de agent de munca temporară de la C SRL și T SRL în măsura în care petenta nu a depus niciun alt document justificativ care să demonstreze prestarea reală a serviciilor.

Susținerea contestatarii potrivit căreia Fișele de cont ale societăților C SRL și T SRL, atestă decontarea bancară a obligațiilor contractuale, anexate prezentei contestații, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât prevederile legale în cauză specifică în mod clar care sunt condițiile privind dreptul de deducere a cheltuielilor, întrucât simpla înregistrare în contabilitate a facturilor fiscale pe cheltuieli nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile.

Față de argumentele contestatarii organul de soluționare a contestației reține că, potrivit legii fiscale, cheltuielile cu prestările de servicii se justifică cu documente doveditoare, practica judiciară fiind constantă în a aprecia că serviciile prestate nu trebuie să fie numai generic înscrise în facturi fiscale, fiind necesar să se dovedească realitatea și efectivitatea prestării lor cu documente valabil încheiate, fiind obligatoriu ca serviciile în cauză să servească operațiunilor desfășurate de beneficiar.

În ceea ce privește sarcina probei, se reține că în speță sunt incidente prevederile art. 72, a art. 73 alin. (1) și (2) coroborate cu art. 7 alin. (3), art. 55 și art. 57 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“ART. 72 Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului / plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare.

“ART. 73 - Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.

ART. 7 - Rolul activ

(3) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanţele edificatoare ale fiecărui caz în parte.

ART. 55 - Mijloace de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care serveşte la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date şi informaţi aflate în orice mediu de stocare, precum şi alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condiţiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informaţiilor, de orice fel, din partea contribuabililor şi a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de cercetări la faţa locului;

e) efectuarea, în condiţiile legii, de controale curente, operative şi inopinate sau controale tematice, după caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate şi apreciate ţinându-se seama de forţa lor doveditoare recunoscută de lege.

ART. 57

Comunicarea informaţiilor între organele fiscale.

Dacă într-o procedură de administrare se constată fapte care prezintă importanţă pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale îşi vor comunica reciproc informaţiile deţinute.”

Astfel, potrivit prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecţie fiscală au dreptul, să examineze din oficiu starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile, indiferent de mediul de stocare, şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului, precum şi să identifice şi să aibă în vedere toate circumstanţele edificatoare fiecărui caz. Totodată în baza prevederilor art. 73 alin. (2) din acelaşi act normativ, organele de inspecţie fiscală au obligaţia motivării deciziei de impunere pe baza de probelor furnizate de contribuabil, de terţi sau a constatărilor proprii.

Pe de altă parte contribuabilul are obligaţia de a dovedi actele şi faptele care au stat la baza declaraţiilor sale şi la oricare cerere adresată organului fiscal

Având în vedere prevederile art.72 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, conform cărora: „Documentele justificative şi evidenţele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există şi alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”,

precum și ale art.73 alin.(1) din același act normativ care prevăd: „*Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal*” sarcina probei de a dovedi actele și faptele care au stat la baza înregistrării cheltuielilor revine contribuabilului.

Astfel, inspectia fiscală efectuată la societatea ..... SRL a avut în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și a raporturilor juridice relevante pentru impunere, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează următoarele:

„Inspectia fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă” prin administrarea mijloacelor de proba legale (controale la furnizori, consultarea bazelor de date ANAF).

Mai mult, așa cum s-a arătat în cuprinsul prezentei, potrivit bazei de date ANAF, persoanele care pot utiliza Certificat digital, atât pentru societatea C SRL cât și pentru societatea T SRL, sunt: doamna ..... și doamna ....., ambele persoane având certificat digital și pentru Societatea petentă ..... SRL.

Se reține astfel că, prin compartimentul de contabilitate a fost cunoscută situația societăților C SRL și T SRL, în sensul că nu au fost depuse declarații, bilanțuri contabile și nu au fost calculate, declarate și achitate impozite și taxe aferente pe perioada de funcționare respectiv 2017 - 2019.

Având în vedere cele de mai sus, din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că pentru stabilirea cât mai corectă a stării de fapt fiscale a contribuabilului supus verificării, organele de inspectie fiscală au procedat la verificarea relațiilor comerciale desfășurate cu partenerii contractuali folosind atât informații rezultate din evidența contabilă a societății cât și din baza de date a ANAF.

Întrucât, din constatările proprii și informațiile primite, nu au rezultat elemente clare și concludente care să ateste realitatea operațiunilor economice supuse verificării, organele de inspectie fiscală au apreciat, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale.

Prin urmare, având în vedere că pe parcursul căii administrative de atac nu au fost aduse în susținere documente și argumente prin care să fie combătute constatările organelor de inspectie fiscală, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit aferent cheltuielilor cu serviciile de agent de muncă temporară de la societățile C SRL și T SRL.**

În ceea ce privește invocarea de către societate a jurisprudenței CJUE, respectiv cauza C-430/19 SC C.F. SRL, potrivit căreia: ”Principiile care guvernează aplicarea de către statele membre a regimului comun al TVA în special cele ale neutralității fiscale și cel al securității juridice, trebuie interpretate în sensul că se opun, ca în prezența unor simple bănueli nesustținute cu dovezi ale administrației fiscale

naționale cu privire la realizarea efectivă a operațiunilor economice economice care au stat la baza emiterii unei facturi fiscale, persoanei impozabile destinatară a acestei facturi să i se refuze dreptul de deducere a TVA-ului dacă nu este în măsură să furnizeze, în afara facturii menționate, alte elemente care să probeze realitatea operațiunilor economice realizate” invederăm că nu este incidentă în speță, având în vedere că neacordarea dreptului de deducere a TVA s-a efectuat pe motiv că societatea nu a prezentat documente care să justifice îndeplinirea condiției de fond, respectiv că serviciile au fost achiziționate în scopul realizării operațiunilor taxabile ale societății din România și nu pe baza unor bănuieli ale organelor de inspecție fiscală nesuținute cu dovezi.

Ca urmare, în ceea ce privește invocarea nerespectării **principiului neutralității** se reține că acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât jurisprudența europeană CJUE lasă la latitudinea fiecărui stat membru să stabilească condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată. Or, în cazul în speță, din analiza documentelor prezentate nu rezultă că toate au fost efectuate în scopul operațiunilor sale taxabile.

Reiterăm faptul că în ceea ce privește acordarea dreptului de deducere a TVA în condițiile în care agenții economici nu au respectat condiția de formă jurisprudența europeană precizează în mod expres ca este fundamental să fie respectată condiția de fond, lăsând la latitudinea fiecărui stat membru să stabilească dacă se acordă sau nu dreptul de deducere a TVA pentru nerespectarea condiției de formă.

Se reține că, așa cum s-a precizat în mod constant și în jurisprudența C.J.U.E., ținând cont de tradițiile constituționale comune statelor membre, măsurile și restricțiile impuse de autoritățile publice trebuie să răspundă efectiv unor obiective de interes general urmărite de comunitate și să nu afecteze în mod disproporționat drepturile și interesele legitime ale destinatarului.

Prin urmare, potrivit doctrinei, acest principiu pretinde ca orice măsură luată de o autoritate trebuie să fie corespunzătoare atingerii unui scop legitim, necesară în vederea atingerii aceluși scop și în același timp cea mai rezonabilă, iar în speță măsura principală luată de autorități, respectiv stabilirea TVA de plată a fost corespunzătoare unui scop legitim și necesară în vederea atingerii aceluși scop.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia s-a încălcat **principiul certitudinii impunerii**, enumerat la art. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prin prezentarea unor hotărâri judecătorești care vin să confirme nevoia respectării acestui principiu, în spețe ca cea de față, în care un text este reinterpretat, pentru o perioadă trecută, în lipsa unui text expres în sens contrar, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, principiul certitudinii impunerii se referă la acuratețea elaborării normelor juridice.

Pentru a detalia concluzia de mai sus, se reține că o anumită interpretare a legii de către instanță nu poate fi aplicată prin analogie și în alte spețe, principiu consfințit prin art. 9 din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, potrivit căruia:

“Interpretarea legii de către instanță se face numai în scopul aplicării ei în cazul dedus judecății”, astfel încât alegația contestatarei nu poate fi avută în vedere la soluționarea cauzei.

Referitor la argumentele societății potrivit cărora, inspecția fiscală s-a desfășurat cu încălcarea prevederilor art.4 alin.(2), art.5 alin.(1), art.6 alin.(1), art.7 alin.(2) și art.44 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 4 Principiul legalității

(1) Creanțele fiscale și obligațiile corespunzătoare ale contribuabilului/plătitorului sunt cele prevăzute de lege.

(2) Procedura de administrare a creanțelor fiscale se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii. Organul fiscal are obligația de a asigura respectarea dispozițiilor legale privind realizarea drepturilor și obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau ale altor persoane implicate în procedură.

ART. 5 Aplicarea unitară a legislației

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale.(...)

ART. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii.(...)

ART. 7 Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz. (...)

Din analiza prevederilor legale mai sus explicitate, se reține că organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale.

În ceea ce privește argumentul societății potrivit căruia organul fiscal a încălcat limitele legale de exercitare a dreptului său de apreciere, în special cele referitoare la utilizarea tuturor mijloacelor de probă, din documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că organul fiscal a depus toate diligentele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop și-a exercitat rolul sau activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le considera utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Mai mult, din analiza Deciziei de impunere nr.F-AR ...../16.03.2021, rezultă că aceasta conține detaliat constatări și încadrări efectuate de organele de inspecție fiscală pe baza actelor și documentelor contabile prezentate de societate pe parcursul efectuării inspecției fiscale și a actelor normative în vigoare în perioada de timp la care se referă.

Astfel, în vederea determinării și clarificării oricărei situații de fapt fiscale, organul de inspecție fiscală administrează mijloace de probă, putând proceda la

solicitarea de informații de orice fel din partea contribuabililor și a altor persoane, solicitarea de expertize, folosirea înscrisurilor, efectuarea de cercetări la fața locului.

Pe de altă parte, în ceea ce privește relevanța documentelor pentru stabilirea corectă a stării de fapt fiscale, la art.72 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

“Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare”.

iar referitor la sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale, se reține că art.73 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ invocat mai sus, stipulează:

“(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii”.

Totodată, în ceea ce privește inspecția fiscală, potrivit art.118 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, aceasta *“are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă”.*

În concluzie, argumentele societății potrivit cărora, inspecția fiscală s-a desfășurat cu încălcarea prevederilor art.4 alin.(2), art.5 alin.(1), art.6 alin.(1), art.7 alin.(2) și art.44 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei.

Având în vedere cele reținute, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Societatea ..... SRL împotriva Deciziei privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impunere stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-AR ...../16.03.2021 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR ...../16.03.2021 de AJFP Arad - Inspecție Fiscală, în legătură cu impozitul pe profit în sumă de ..... lei și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei, în baza prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

„(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3.741 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, se

DECIDE:

1. Respingerea ca fără obiect a contestației formulată de **Societatea ..... SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-AR ...../16.03.2021 emisă de A.J.F.P. Arad - Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma de **X3 lei** reprezentând diferența dintre suma contestată de petentă și suma stabilită prin decizia contestată.

2. Suspendarea soluționării contestației formulate de **Societatea ..... SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-AR ...../16.03.2021 emisă de A.J.F.P. Arad - Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma totală de ..... lei reprezentând:

- impozit pe profit în sumă de ..... lei;
- TVA în sumă de ..... lei, aferente relației petentei cu L IF.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile legale prezentate în motivarea prezentei decizii.

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **Societatea ..... SRL**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-AR ...../16.03.2021 emisă de A.J.F.P. Arad - Activitatea de inspecție fiscală, pentru suma totală de ..... lei, reprezentând:

- impozit pe profit în sumă de ..... lei;
- TVA în sumă de ..... lei.

Prezenta decizie se comunica la:

- Societatea ..... SRL;
- A.J.F.P. Arad - Activitatea de inspecție fiscală, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015.

Decizia poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

Jud. Timiș, str. Gheorghe Lazăr nr. 9B,
300081, Timișoara
Tel.: +40(256) 29 27 35
Fax: +40(256) 49 93 32
<https://www.anaf.ro/asistpublic/>
www.anaf.ro/anaf/internet/Timisoara